

Article 282. Ús religiós i cultural.

Es comprenen en aquest ús, l'educatiu, el de l'ensenyament en tots els seus graus i modalitats, el de museus, biblioteques sales de conferències, sales d'art i similars, i el d'activitats de tipus socials, com poden ser centres d'associacions, agrupacions, col·legis i similars. També comprèn el d'activitats de tipus religiós com esglésies, temples, capelles, convents, centres parroquials i anàlegs.

Article 283. Ús recreatiu.

L'ús recreatiu és el referent a les manifestacions comunitàries de l'oci i del temps lliure, no comprès en cap altra qualificació. S'inclou en aquest ús el dels espectacles de tota índole, com també els esportius.

Article 284. Ús esportiu.

S'inclou en aquest ús el dels locals o edificis condicionats per a la pràctica i l'ensenyament dels exercicis de cultura física i esports.

Article 285. Simultaneïtat dels usos.

1. Quan una activitat compregui diversos usos permesos, i sempre que siguin compatibles entre sí, cadascun haurà de complir les condicions que es determinin a les normes específiques aplicables.
2. El que disposa el paràgraf anterior s'aplicarà, també, als usos que, per la seva naturalesa, no tan sols siguin compatibles sinó que també complementin l'activitat considerada.

Secció 2a

Disposicions sobre ús industrial

Article 286. Classificació.

1. A efectes de l'admissió de l'ús industrial, les indústries i assimilades es classifiquen tenint en compte les incomoditats, els efectes nocius per a la salubritat, els danys que puguin ocasionar i les alteracions que puguin produir sobre el medi ambient i per l'entorn en què són situades.
2. Pel primer concepte es classifiquen en sis categories; i pel segon criteri s'estableixen sis situacions.

Article 287. Categories.

1. La classificació d'indústries és la següent:
 - 1a **categoria:** Activitat admesa en promiscuïtat amb l'habitatge.

- 2a categoria:** Activitat compatible amb l'habitatge.
- 3a categoria:** Activitat no admesa contigua a habitatge, tret de a sectors especialment reglamentats.
- 4a categoria:** Activitat no admesa contigua a habitatge, però sí contigua a uns altres usos d'indústria.
- 5a categoria:** Activitat no admesa en edificis contigus a uns altres usos.
- 6a categoria:** Activitats perilloses que han d'estar apartades de tota altra activitat o habitatge.
2. La determinació de categories s'estableix d'acord amb els criteris següents en concordança amb els graus de molèstia que es determinen a l'article 289.
- 2.1. La primera categoria comprèn aquelles activitats no molestes per a l'habitatge i es refereix a les de caràcter individual o familiar que utilitzin màquines o aparells moguts a mà o motors de potències inferiors a 1 kW cadascun.
- 2.2. Les activitats de segona categoria han de ser compatibles amb l'habitatge, i comprenen els tallers o petites indústries que per les seves característiques no molestin amb desprendiment de gasos, pols, olors o produeixin sorolls i vibracions que puguin ser causa de molèsties per al veïnatge. S'inclouen les indústries o tallers amb menys de vuit llocs de treball i motors de potència inferior a 3 kW cadascun.
- 2.3. Les activitats de tercera categoria comprenen aquelles que, encara que adoptin mesures correctores, puguin originar molèsties per a l'habitatge, motiu pel qual, en general, no s'admetran contigües a aquests, excepte en sectors especialment reglamentats.
- 2.4. Les activitats de quarta categoria són les incòmodes no admeses si són contigües a l'habitatge, però sí les contigües als altres usos i indústries. Comprèn la mitjana i gran indústria en general, amb exclusió de les que la seva insalubritat no pot ser reduïda a límits compatibles amb la proximitat de les altres activitats.
- 2.5. La categoria cinquena comprèn aquelles activitats de caràcter perillós i que amb les seves mesures particulars de condicionament puguin autoritzar-se en zones industrials distanciades de tota activitat que els sigui aliena.
- 2.6. La categoria sisena comprèn aquelles activitats que per les seves característiques especials de nocivitat o perillositat hagin d'instal·lar-se en zones especials destinades a aquest tipus d'indústries.
3. S'entén per activitats de serveis les que s'han de prestar a una comunitat d'habitatges o residents. Sense que aquesta enumeració sigui exhaustiva, comprèn bugaderies, túnels de rentat de vehicles, instal·lacions de climatització, de manteniment d'aparells elevadors i anàlogues.

Aquestes activitats no s'han de classificar, en general, en categories industrials llevat que la seva envergadura o les molèsties o perillositat que puguin produir corresponguin a les que originaria una activitat de determinada categoria.

3.1. S'entén per instal·lació auxiliar d'una indústria els dipòsits de combustibles destinats a calefacció, elements de transport intern i manutenció, com també les instal·lacions de climatització, depuració i anàlogues, al servei de l'activitat pròpia.

Aquestes instal·lacions aniran regulades per la seva reglamentació, tant estatal com municipal i, en casos especials, per les Normes de serveis tècnics municipals i, si no n'hi ha, de la Comissió Delegada de Sanejament.

3.2. Tant les activitats de serveis com les instal·lacions auxiliars anteriorment definides, no es classificaran en categories industrials, llevat que per les seves dimensions i naturalesa, o per les molèsties que produeixin, els correspongui la inclusió com a activitat de determinada categoria.

3.3. Els garatges privats per a vehicles de turisme i motocicletes es consideraran de primera categoria i els garatges o aparcaments públics de segona, tret que per les seves molèsties presumibles o característiques especials hagin de considerar-se de categoria superior.

En tot cas, quan l'ús de garatge o aparcament públic, amb o sense estació de servei, es desenvolupi en un edifici destinat exclusivament a aquesta activitat, serà qualificat de segona categoria.

3.4. Els tallers de reparació, en especial d'automòbils, seran objecte d'una norma específica complementària, d'acord amb el seu caràcter mixt de servei i activitat industrial.

3.5. Els magatzems definits a l'article 280.1.2n. es classificaran, en general, com de segona categoria, llevat que per les seves molèsties o característiques especials hagin de considerar-se de categoria superior.

3.6. Les estacions de serveis en local exclusiu d'aquesta activitat o conjuntament amb garatge o aparcament públic, es consideraran de segona categoria.

Els locals en situació tercera, podran destinar-se a l'ús de garatge públic o aparcament, amb o sense estació de servei quan no tinguin dipòsits de carburants.

Article 288. Situació dels locals industrials segons la seva ubicació.

1. Als efectes de l'ús industrial s'entendrà per planta pis la que correspon a una cota superior a la de qualsevol de les vies públiques a les quals l'edificació tingui façana; per planta baixa la immediatament inferior a les plantes pis, i per soterranis les inferiors a la planta baixa.
2. S'entendrà per edifici industrial, en zones on s'admeti la construcció d'habitatges, aquell que les seves parets de separació amb els predis confrontants a partir dels fonaments, deixin un espai lliure mitjà de 15 cm, sense que cap punt no pugui ser inferior a 5 cm, no tenint contacte amb els edificis veïns, excepte en façanes on es dis-

posarà l'aïllament per juntes de dilatació, i a la part superior on es disposarà una tanca o protecció amb material elàstic, per tal d'evitar la introducció de deixalles o aigua de pluja en l'espai intermedi. La construcció i conservació de les juntes de dilatació de façanes i la protecció superior són a càrrec del propietari de l'edifici industrial.

3. Els edificis industrials hauran de complir les condicions següents:
 - a. L'accés haurà de ser independent del corresponent als habitatges, a excepció de la del porter o vigilant.
 - b. L'accés de mercaderies serà exclusiu i independent del del personal fins a la línia de façana.
 - c. L'edifici haurà de disposar d'una zona de càrrega i descàrrega de mercaderies, a la qual tinguin accés tots els locals destinats a magatzem o indústria i amb capacitat suficient per a una plaça per planta i un accés que permeti l'entrada o sortida dels vehicles sense maniobres a la via pública.
 - d. S'hauran d'ubicar en carrers d'amplada no inferior a 10 m.
4. A fi de tenir en compte totes les ubicacions possibles en relació amb el seu entorn, las situacions es classificaran en:

Situació 1a

- a. En planta pis d'edifici d'habitatges i en plantes inferiors d'aquests amb accés a través d'espais comunitaris.
- b. En planta pis d'edifici no classificat com a industrial o sense habitatges.

Situació 2a

- a. En plantes baixes o inferiors, fins a la profunditat edificable d'edifici amb habitatge i amb accés exclusiu i independent.
- b. En planta baixa o inferior d'edifici no industrial, no destinat a ús d'habitatge i amb accés exclusiu directe immediat des de la via pública.
- c. En planta baixa o inferior d'edifici no industrial no immediat a la via pública, no inclòs als casos a. i b. i amb accés independent des de la via pública.

Situació 3a

Edificis o locals classificats com a industrials a l'interior de l'illa.

Situació 4a

- a. En edificis qualificats com a industrials, amb façana al carrer, no exclusiu per a la mateixa activitat.

- b. En edifici qualificat com a industrial, amb façana al carrer, i exclusiu per a una única activitat.

Situació 5a

- a. En edifici situat en zones industrials i aïllat per espais lliures.
- b. En edificis exclusius situats en zones industrials, dedicats a una única activitat i separats dels altres veïns per espais lliures d'amplada superior a set metres.

Situació 6a

En edificis aïllats en zones allunyades de nuclis urbans.

Situacions													
		1a.		2a.			3a.	4a.		5a.	6a.		
		a	b	a	b	c	a	a	b				
C A T E G O R I A	1a.	0,03 3	0,03 6	ARTICLE 291 e.									kW/m ² Pot. total màxima
	2a.	no	no	0,045 15	0,052 21	0,060 24	0,067 67,5	0,075 375	0,075 375	llm. llm.	llm.		kW/m ² Pot. total màxima
	3a.	no	no	no	0,052 21	0,060 24	0,067 90	0,075 375	0,075 375	llm. llm.	llm.		kW/m ² Pot. total màxima
	4a.	no	no	no	no	no	no	llm.	llm.	llm. llm.	llm.		Pot. total
	5a.	no	no	no	no	no	no	no	no	no llm.	llm.		Pot. total
	6a.	no	no	no	no	no	no	no	no	no	no	llm.	
	llm. = il·limitat												

Article 289. Límits màxims a cada categoria.

1. Els límits màxims a cada categoria i per a cada una de les situacions possibles, es refereixen als elements següents:
 - a. Relació de potència per metre quadrat de superfície destinada a ús industrial.
 - b. Potència mecànica.
 - c. Grau de molèstia, insalubritat, nocivitat o perillositat.
2. La determinació de categories s'establirà segons les molèsties, nocivitat, insalubritat i perill. Dins d'aquestes es consideren els efectes següents:

Molèsties

Soroll (a l'exterior del local propi i veí més afectat).
Fums, gasos, bafs i olors.
Pols
Aigües residuals.
Residus industrials.
Transports, càrrega i descàrrega.
Instal·lacions visibles.
Aglomeracions del personal.
Calor.
Vibracions.

Nocivitat i insalubritat

Gasos i elements contaminants.
Aigües residuals.
Matèries i manipulació.
Radiacions.
Abocaments i deixalles.

Perillositat

Manipulació i classificació de materials combustibles i inflamables.
Processos de producció i recipients a pressió perillosa.
Materials explosius.
Vessament i abocament de substàncies químiques agressives.
Condicionaments i aptitud del local.
Condicionaments i aptitud dels accessos.

3. Les indústries de categoria superior a segona no seran tolerades a menys de 14 m. d'edificis d'ús religiós, cultural, d'espectacle públic i sanitari.

Recíprocament tampoc no podran autoritzar-se els usos ressenyats respecte a tota indústria legalment establerta de categoria superior a la segona, a distància menor que la indicada.

4. Els límits màxims de cada categoria per a cadascuna de les situacions possibles expressades en kW/m² i kW totals per a la potència mecànica, són els consignats al quadre adjunt a l'article 288.

L'Administració concretarà els nivells de molèstia, nocivitat, insalubritat o perill per assolir l'objectiu de protecció del medi ambient i de tranquil·litat, salubritat i seguretat ciutadana d'aquestes Normes.

5. Els límits sonors s'han d'amidar en decibels A i la seva determinació s'ha d'efectuar a l'exterior de l'edifici propi i a l'interior del veí més afectat per les molèsties de la indústria, i en les condicions menys favorables, establint-se un límit màxim de 3 dBA sobre el nivell de fons.

La comprovació d'ambdós termes s'ha d'efectuar amb la indústria parada totalment i en ple funcionament de tots els seus elements.

6. S'entendrà com a soroll de fons l'ambiental, sense els valors punta accidentals.
7. Els límits de potència fixats al quadre anterior tant per al total de la instal·lació com per a la potència individual de cada motor, podran ser depassats en aquells casos en què, a criteri dels Serveis Tècnics Municipals i amb la conformitat de la Comissió Delegada de Sanejament, el grau de molèstia, nocivitat o perill no depassi la categoria autoritzada a l'emplaçament proposat.

Per a la posada en marxa caldrà una certificació del tècnic responsable de la instal·lació, que acreditï que aquesta s'ha realitzat completament ajustada al projecte autoritzat.

Article 290. Qualificació d'activitats.

1. Per a la qualificació de les activitats en molestes, insalubres, nocives o perilloses es tindrà en compte el que disposa el Decret 2414/1961, de 30 de novembre i les seves disposicions modificatives i de desenvolupament o el que estableixin les que les substitueixin, i també el previst per les ordenances municipals actuals o les que es promulguin en l'esdevenidor respectant, sempre, aquestes Normes del Pla General
2. Les ordenances actualment vigents o les que es promulguin més endavant respecte a l'ús industrial i règim dels elements industrials o sobre protecció del medi ambient i contra l'emissió de sorolls, vibracions, fums, olors i qualsevol forma de contaminació es consideren part integrant del conjunt normatiu de l'ús industrial i són de compliment obligatori i directe sense necessitat d'acte previ o requeriment de subjecció individual.

Article 291. Límits de kW/m² i de potència mecànica segons categoria.

1. Els límits màxims a cada categoria i per a cadascuna de les situacions possibles, expressats en kW/m² i potència total, són els que figuren al quadre adjunt a l'article 288.
2. Per a l'aplicació d'aquests límits s'han de tenir en compte les regles següents:
 - a. La potència computada no ha d'incloure la necessària per accionar muntacàrregues, ascensors, condicionadors d'aire, calefacció i aparells per al condicionament del local i per a mantenició.
 - b. La superfície computada no ha d'incloure sinó la destinada a la indústria, amb exclusió de la utilitzable per a despatxos, oficines i dependències auxiliars no industrials.
 - c. Quan una mateixa activitat industrial ocupi diverses situacions en un mateix edifici, la potència a instal·lar a cadascuna d'aquestes ha d'estar d'acord amb el quadre esmentat en aquest article.
 - d. Els límits de la potència a què es refereix el quadre esmentat al paràgraf 1 d'aquest article s'ha de reduir en un 50 per 100 per a totes aquelles indústries en les quals la transmissió de potència es realitzi mitjançant embarrats.

- e. Els límits màxims segons els que corresponguin a la màxima categoria autoritzable en el seu emplaçament.

Article 292. Consideració de la categoria quan s'apliquen mesures correctores.

1. Quan pels mitjans tècnics correctors utilitzables i de reconeguda eficàcia s'eliminin o redueixin les causes justificatives de la inclusió d'una activitat industrial en una categoria determinada, l'Administració podrà considerar aquesta activitat, a tots els efectes, com de categoria immediata inferior.
2. Si les mesures tècniques correctores no aconseguen l'efecte justificatiu de la inclusió a la categoria inferior i en el termini que s'atorgui a l'industrial per a la correcció de deficiències o l'adopció d'altres mesures (que no podrà ser superior, en cap cas, a dos mesos) no se'n garanteixi el funcionament eficaç, l'Administració acordarà el cessament o clausura de l'activitat no permesa segons les normes generals.

Article 293. Modificació de categoria.

1. Perquè una indústria de tercera categoria pugui ser considerada de segona, seran condicions indispensables, com a mínim:
 - a. Que no utilitzi operacions o procediments en els quals calgui la fusió de metalls, o bé processos electrolítics o que puguin desprendre olors, vapors, fums o boires.
 - b. Que tampoc no utilitzi dissolvents inflamables per a la neteja de la maquinària o qualsevol altra operació.
 - c. Que les matèries primeres no continguin matèries volàtils inflamables o tòxiques o molestes i que els bafs que puguin desprendre-se'n siguin recollits i expulsats a l'exterior per una xemeneia de característiques reglamentàries.
 - d. Que la instal·lació de la maquinària sigui tal que ni als locals de treball ni a cap altre s'originin vibracions, o que aquestes no es transmetin a l'exterior.
 - e. Que la insonorització dels locals de treball sigui tal que al seu defora i al lloc més afectat pel soroll originat per l'activitat, el nivell sonor no s'incrementi en més de 3 dBA.
 - f. Que quan la superfície industrial sigui superior a dos-cents metres quadrats (200 m²) disposi d'una zona exclusiva per a càrrega i descàrrega de mercaderies amb la capacitat mínima d'un camió, fins a cinc-cents metres quadrats (500 m²) de superfície industrial i de dos camions per a superfícies més grans.
 - g. Que des de les 21 hores fins a les 8 hores només es permeti la càrrega i descàrrega de furgonetes (càrrega màxima inferior a 3.500 kg. i sempre dins del local tancat destinat a aquesta finalitat).
 - h. Que a més a més de les precaucions contra incendi preceptives en tot el local on existeixin matèries combustibles (com retalls de paper o cartró, o plàstic o encenalls de fusta, cartró o plàstic combustibles) s'instal·lin sistemes d'alarma per a fums o de ruixadors automàtics

2. Només s'autoritzarà el canvi de categoria de l'activitat en locals no situats sota habitatges.
3. Una activitat de categoria superior mai no es podrà reduir a la categoria primera.

Secció 3a

Àrees extractives (2)

Article 294. Àrees extractives.

1. El Pla General ha assenyalat unes àrees dins del sòl destinat a parc forestal, equipaments comunitaris i afectacions generals, on es permeten usos extractius, amb un caràcter de provisionalitat, mentre la importància d'aquests usos i els objectius urbanístics no justifiquin la destinació específica prevista al Pla.
2. Els ajuntaments i, si escau, la Corporació Metropolitana adoptaran, dins de la seva competència, les mesures necessàries per a assegurar les condicions ambientals i l'adequació final del sòl a la previsió continguda al Pla.
3. L'ús extractiu, perquè està comprès a l'article 178 de la Llei del sòl, serà objecte de llicència. A aquesta llicència s'ha d'incorporar el contingut necessari per assegurar que a la cessació o acabament de l'activitat extractiva, el sòl quedi adaptat a les condicions necessàries per servir a la seva destinació urbanística.

Aquests objectius podran afermar-se mitjançant qualsevol de les formes de garantia o d'obligació vàlides en Dret. El titular de l'explotació, que alhora sigui propietari del sòl, podrà oferir, en substitució de les fórmules de garantia, la cessió gratuïta del sòl al Patrimoni Municipal, perquè aquesta titularitat es transfereixi en acabar l'explotació. L'Administració podrà acceptar aquesta cessió sempre que el termini d'explotació concedit no es fixi en més de cinquanta anys.

4. El que es disposa al número anterior, ho és sens perjudici de la potestat administrativa de revocació de l'autorització d'explotació i de l'expropiació per a l'adquisició del sòl destinat a una finalitat legitimadora de la transferència coactiva.

Secció 4a

Disposicions sobre estacionaments i aparcaments

Article 295. Definició.

1. S'entén per "estacionament" l'àrea o lloc obert fora de la calçada, especialment destinat a parada o terminal de vehicles automòbils.
2. Es designen amb el nom "d'aparcament", els espais situats al subsòl, en el sòl o edificacions i les instal·lacions mecàniques especials destinades a guardar vehicles automòbils.